

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea si completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea si completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (b268/24.05.2024), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2622/27.05.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D553/28.05.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în sensul stabilirii drept contravenției a faptelor constând în nerespectarea de către organele fiscale a obligației de a organiza întâlnirea cu contribuabilul în vederea demarării procedurii de mediere, precum și a obligației de soluționare a acesteia.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. În ceea ce privește argumentele prezentate în Expunerea de motive, potrivit cărora *„după depunerea procedurii de mediere, executarea silită este suspendată până la finalizarea acesteia (...). Fără a ține cont de aceste drepturi, organul fiscal nu răspunde luni de zile sau poate nu binevoiește să răspundă niciodată, drept pentru care executarea silită împotriva cetățenilor români contribuabili continuă, (...)”*, semnalăm că, potrivit art. 230¹ alin. (6) din Codul de procedură fiscală, *„procedura de executare silită nu începe de la data la care debitorul notifică organului fiscal intenția de mediere”*.

Propunem, de aceea, reanalizarea și reformularea corespunzătoare a Expunerii de motive, ținând seama de acest aspect.

5. La **titlu**, pentru indicarea exactă a intervențiilor legislative preconizate, din text trebuie eliminată expresia „modificarea și”.

6. Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, **partea introductivă a art. I** (care trebuie marcat ca **Articol unic**) urmează a fi reformulată, astfel:

„Articol unic. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:”.

7. Având în vedere uzanțele normative, la **partea dispozitivă a pct. 1**, expresia „litera j¹)” trebuie redată sub forma „lit. j¹)”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **părțile dispozitive ale pct. 2 - 4**, în ceea ce privește referirea la elementul nou introdus.

8. La **art. 336 alin. (1) lit. j¹) teza întâi**, astfel cum este propus la **pct. 1**, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „a obligației de a organiza întâlnirea” trebuie redată sub forma „a obligației de a organiza întâlnirea”.

Pe de altă parte, semnalăm că din norma propusă nu rezultă că se are în vedere sancționarea nerespectării de către organul fiscal a termenului de 10 zile prevăzut la art. 231¹ alin. (2), ci doar a obligației de a nu organiza întâlnirea cu contribuabilul.

Precizăm însă că în cuprinsul Expunerii de motive se precizează că „nu există nicio explicație pentru faptul că nu există sancțiuni pentru **încălcarea termenelor** de către organele fiscale”, astfel încât

norma propusă trebuie reanalizată și reformulată, potrivit intenției de reglementare care reiese din instrumentul de prezentare și motivare.

Pe de altă parte, la **teza a doua**, semnalăm că stabilirea drept contravenție a nerespectării de către organul fiscal a obligației de „soluționare” a procedurii de mediere nu ține seama de faptul că această procedură constă, potrivit art. 230¹ alin. (3), într-o activitate care implică atât organul fiscal cât și contribuabilul, entități care, în urma discuțiilor, ajung **de comun acord** la un rezultat.

Prin urmare, se impune reanalizarea normei, întrucât procedura de mediere nu „se soluționează” de către organul fiscal, așa cum rezultă din textul propus.

9. La pct. 3, semnalăm că alineatul propus nu poate fi introdus după alin. (1) al art. 338, și marcat drept alin. (1²), întrucât, urmare a completării prin Legea nr. 196/2023, acest articol cuprinde un alineat marcat ca alin. (1¹), iar potrivit normelor de tehnică legislativă, alineatele se redau în ordinea crescătoare a numerotării lor.

Prin urmare, este necesar ca, în cuprinsul **părții dispozitive a pct. 3**, expresia „după alineatul (1)” să fie înlocuită cu sintagma „după alineatul (1¹)”.

În ceea ce privește stabilirea agenților constatatori, precizăm că, potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către **persoanele** anume prevăzute în actul normativ, numite în mod generic „agenți constatatori”, și nu de către anumite organe sau autorități, astfel încât textul trebuie reformulat în mod corespunzător.

Sub rezerva observației de mai sus, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „economicofinanciară” trebuie redată sub forma „economico-financiară”.

10. La pct. 4, referitor la norma propusă pentru **art. 336 lit. d¹**), semnalăm că referirea la „persoanele fizice care au îndeplinit calitatea de organ fiscal” nu este corectă în raport cu dispozițiile art. 1 pct. 30 din Codul de procedură fiscală, potrivit cărora noțiunea de „organ fiscal” are în vedere anumite autorități sau instituții, respectiv „organul fiscal central, organul fiscal local, precum și alte instituții publice care administrează creanțe fiscale”.

În acest sens, precizăm că, potrivit art. 1 pct. 31 și 32 din Codul de procedură fiscală, prin „organ fiscal central” se înțelege „Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală,

denumită în continuare A.N.A.F., prin structurile de specialitate cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate ale Ministerului Finanțelor Publice sau A.N.A.F”, iar noțiunea de „organ fiscal local” se referă la „structurile de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale”;

Pe de altă parte, precizăm că sancțiunea pentru o anumită faptă nu poate fi aplicată decât persoanei fizice sau juridice căreia îi incumbă obligația nerespectată, astfel încât nu poate fi acceptată soluția sancționării concomitente și a ordonatorului principal de credite, așa cum se prevede în textul propus.

Se impune, de aceea, reanalizarea normei propuse pentru **art. 336 lit. d¹)** sub toate aceste aspecte și reformularea sa corespunzătoare.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 605/17.06.2024